

زهرا دیدگاه ۱، سعید بهشتی ۲

۱. مربي، دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، گروه علوم تربیتی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی

۲. دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی

چکیده

عدالت از اصول پنج گانه شیعیان بوده و عمل صالحی است که برخاسته از ایمان و عقیده می‌باشد. عمل، ایمان و عقیده سازنده هویت واقعی انسان‌ها و هویت انسان‌ها نیز سازنده اجتماع و اجتماع نیز سازنده جامعه‌ای می‌باشد که عدالت در آن تجسم یافته است. اسلام در صدد است که ناهمواری‌های ناشی از تبعیض را از بین ببرد و تفاوت‌های ناشی از استعداد و لیاقت را باقی بگذارد تا در جامعه همه‌چیز در سر جای خودش قرار بگیرد. عدل معیار و میزان خداوند و بالاترین ارزش‌ها بوده که سرچشم‌آن از قرآن است. هدف آن رساندن جامعه به تقوا و درنتیجه رساندن تمام مسلمین به مقام کرامت الهی است. مهم‌ترین زمینه برای تحقق عدالت قانون عادلانه و سلطان عادل هستند که وجود هر دو لازمه یک حکومت بر پایه عدالت می‌باشد. مردم عدالت‌خواهی که از رویه آزادگی برخوردار باشند نیز یکی از ملزمات حکومت بر پایه عدالت می‌باشد. از جمله موانع عدالت سودجویی، تبعیض، ضعف نفس و فساد در سیستم اداری است که منشأ همه آن‌ها به دو عامل یک درونی که هوای نفس و دیگری بیرونی که دوری از اطاعت فرمان خداوند است، برمی‌گردد. راه مقابله با آن نیز از دید امام علی (ع) اطاعت و پیروی از خداوند و کتابش است. روش مورداستفاده در این پژوهش توصیفی- تحلیلی است.

واژگان کلیدی: عدالت، سیره، ائمه اطهار (ع)